

Bogati skopuh v onstranstvu

30. marec 1844

Prevod A.P.

1. Zdaj pa napiši resno besedo zaradi sanjskih podob starega C.H., h kateremu je prišel beden in zelo umazan duh, ki je bil na Zemlji bogat skopuh.
2. Ta duh, ki je zelo slab v svoji sferi, saj nima nič drugega kot noč in veliko puščavo, ki ga obdaja, in trpi zaradi velike lakote, žeje in mraza, ima v osnovi zmotno mnenje, da bi mu tostranski denar prinesel olajšanje, če bi se ga sedaj razdelilo revnim. – Zato se mu je tudi dovolilo, da se z ozirom na to odpre osebi (C.H.), ker je ubogim vselej odrekel vsako podporo, za katero so ga prosili, zaradi izjemno nemožatega čislanja njegove neumne in umazane žene!
3. Toda to je bil samo načrt duha, ki o Meni še pojma nima, ampak si pod 'Bog' predstavlja samo vsemogočne sile narave! – Ker pa je iz sveta vseeno s seboj vzel toliko čuta in zavesti, da se spominja, da lahko človek s pomočjo revnim pridobi naklonjenost katerega koli morebitnega Božjega bitja, se je zato sedaj v njem prebudila takšna volja, ki si jo zdaj prizadeva izvršiti.
4. Toda, ker hkrati vidi neizvedljivost tega neumnega načrta, je potem zaradi tega nadvse nesrečen. In še dolgo mu ne bo mogoče pomagati in mu svetovati, ker se v njemu zaradi tega prebuja velika jeza proti njegovi ženi, katero je zapustil, ki za te sanje ne bo imela posluha, ker so njena ušesa zamašena z rudo! – Toda gorje ženi, če bo kmalu sledila možu in mu padla v roke! In, če ostane, kot je zdaj, tudi ne bo pred njim čisto nič zaščitena.
5. Tako je torej stanje duha v onstranstvu! – Resnično, žalosten je in zelo trpi. – Toda še tisočkrat slabše bo za ženo, če se v času zemeljskega življenja ne bo iskreno obrnila k Meni in dve tretjini svojega letnega dohodka ne bo razdelila revnim ljudem – in to storila iz čiste ljubezni do Mene in ubogih!
6. Resnično, resnično, kdor ima na svetu veliko premoženje in ga v času svojega življenja ne razdeli med revne brate in s tem oživi njihova srca, ampak to stori šele na koncu svojega svetnega življenja, se ga mora obravnavati kot skopuha in njegova zapuščina mu ne bo nikoli več koristila!
7. Kdor ima na tem svetu otroke in skrbi samo za njihovo oskrbo, da bodo lahko po njegovi smrti prav tako samostojni, kot bogati ljudje na svetu, in se lahko dobro poročili – resnično, resnično – toliko pfenigov kot sta jih oče ali mati prihranila za svoje otroke preko že tako neupravičenega osnovnega kapitala, toliko let morata biti onstran obdržana v omenjeni noči, bedi in mrazu, in ne bosta iz tega prej dvignjena, dokler ne bo zadnji potomec njunega rodu zaradi revščine nosil beraško palico!
8. Če bi bil omenjeni duh za časa svojega življenja 'nepravičen gospodar' do svoje neumne žene in gospodaril z velikim premoženjem za revne in uboge in ne za svojo neumno ženo in njune otroke, bi bilo zdaj zanj boljše. Kajti mož te bogate žene je postal zato, da bi njeno premoženje uporabil za nebesa. On pa je na Moje pozabil in delal samo za svojo ženo! – Tako zdaj tudi išče pomoč tam kjer je delal! – Nikoli pa ni

delal Zame, ker je bil Meni le nasprotnik. Tudi zaradi tega Me ne prepozna in tudi pri Meni ne išče pomoči, čeprav Sem edini, ki mu lahko pomagam.

9. Ali bi bilo težko tako bogatemu, če bi z dvema tretjinama svojih dohodkov obdaroval otroke revnih staršev z balo, da bi se tudi oni lahko poročili in se ne bi vdajali nečistostim v času njihove mesene zrelosti in potreb? – Resnično, kdor bi to zlahka storil, bi s tem vzgojil podložnike za nebesa, ki bi mu prinesli boljšo življenjsko letino, kot če bi na svetu poskrbel, da njegovi otroci postanejo gosposki posestniki in zato ošabni in neukročeni ljudje, ki nočejo biti nikoli kaznovani z Mojim duhom, ki tako blago opominja in daje življenje vsem bitjem!

10. To je Moj nasvet! – Toda vsi delajo, kar hočejo! V kratkem bodo že videli plodove, ki jim jih bodo ponudila njihova dela v onstranstvu!

11. Toda vsakemu bogatašu na tej strani pravim: lahko preizkusiš na sebi, kaj boš žel v onstranstvu! Glej, če si dal en krajcar za miloščino, te to ne boli in ti nič ne pomeni. Če pa te prosijo za goldinar, potem že bolj natančno pogledaš berača in se neredko ob tem našobiš! Če pa bi ti nekdo rekel: »Priatelj, brat! Bogat si, daj mi tisoč ali dva tisoč ali šest tisoč goldinarjev, ker jih nujno potrebujem za tisto, kar je zate nepotrebno.« - Kakšen odgovor bi dobil tako predrzen berač?!

12. Toda Jaz pravim: s kakršno mero merite, s tako mero vam bo odmerjeno! – Če tudi ti moliš: »Pridi k meni Tvoje kraljestvo! Daj mi kruh življenja!« itd. – potem bom Jaz tebe, bogataš, tako poslušal, kot si ti poslušal predrznega berača za tisoč goldinarjev! Kajti Jaz mislim, da bi moralo biti Moje kraljestvo in Moj kruh več vredno, kot nekaj tisoč goldinarjev?!

13. Dokler je nekdo tukaj, si lahko pomaga s svojim premoženjem, če ga uporablja v skladu z Mojo voljo. Če pa je onkraj, mu to ne koristi, tudi če bi zanj darovali milijone. Kajti vsak človek bo našel svojo lastno sodbo po svojih delih in ne po delih drugih!

14. Jaz pa vaših daritev ne potrebujem, ampak jih potrebujete vi. Zato darujte, dokler lahko darujete! Kajti onkraj groba ni več žrtvenih oltarjev!

15. Toda revni so žrtveni oltarji. Na te postavite izdatno žgalno žrtev vaše ljubezni, tako si boste za nebesa pripravili zaklade!

16. Zato ne sprašujte več, kako bi pomagali rajnemu! – Kajti nihče mu ne more pomagati, kot edino Jaz, ko bo čas za to. In, če bi hoteli Mene pripraviti k usmiljenju, kot da ste vi bolj usmiljeni kot Jaz, naj bo to daleč od vas!

17. Toda vsak naj pometa pred svojimi vrati in skrbi za svoje oči, potem mu ne bo treba zaman iskati pomoči pri svetnih ljudeh, ampak bo to našel v obilju pri Meni, za večno! Amen. – To pravi večno Resnični. Amen, Amen.

Jakob Lorber

Neberški darovi